

stændig Lægmand paa dette Gebet, sige dette; det anerkjender jeg. Jeg kan ikke træde op med nogenisomhelst Art af Autoritet, men jeg kan se hen til, hvorledes Forholdene i andre Lande ere, jeg kan se hen til, hvorledes man der forlanger Soldaten uddannet, og hvorledes man der forlanger Soldaten befaleet og ført. Jeg tror ikke, at vi ere skabte og indrettede anderledes end andre europæiske Folk. Jeg tror derfor, at den Opgave, man har sat sig med den store Hær, der her forlanges, er umulig at løse, umulig, fordi Hæren skal spredes over et for stort Terræn, og umulig, fordi den ikke i Sandhed bliver en Feltthær, men paa den anden Side tror jeg, at naar man virkelig vilde tage Konsekvenserne af vor hele Stilling, naar man virkelig vilde sige: Vi ville koncentrere hele vort Forsvar paa et enkelt Punkt, — det være her eller der, jeg skal for Diebliffet ikke gaa ind derpaa — og man da vilde danne en mindre Hær, som man gav en tilstrækkelig Uddannelse, og som man saa tillige støttede paa et Landeværn, hvortil da Alle skulde uddannes, saa tror jeg, at man vilde kunne faae et Resultat frem, som vilde give os en Mulighed for at forsvare os i Maaneder, naar vi efter det, der her foreligger, kun vil kunne forsvare os i Uger. Dernæst tror jeg, at det da tillige i finansiell Henseende vilde blive muligt at komme til en Beparelse, ikke just øieblikkelig til en virkelig Beparelse i Forhold til, hvad vi nu give ud, men dog til en ikke forøget Udgift, og her kommer jeg til et andet Punkt. Der forlanges af os, at vi aarlig regelmæssig skulle udgive omtrent 300,000 Rd. mere end hidtil, vel at mærke for det Første, thi der er tillige ved de sidste Paragrafer i Loven givet os Udigt til, at denne Udgift kan stige i det Uendelige. Jeg kan ikke sige Noget imod disse Paragrafer fra selve Lovforslagets Standpunkt, det er mig umuligt, thi det er ganske konsekvent, ganske følgerigtigt, at man siger: naar Udskrivningsmassen vover i en vis Grad, da maa man danne nye Afdelinger; om det akkurat er det Passende, der her er foreslaaet, er jo en helt anden Sag, men det er logisk følgerigtigt fra Lovforslagets Standpunkt. Imidlertid vil jeg sige, at dette gjør det endnu mere betænkeligt at gaa ind paa Loven. Dernæst forlanges der en overordentlig Udgift af os; jeg taler ikke om den overordentlige Udgift til Marinen, thi jeg indrømmer, at der er Forholdet forskjelligt, det er i alt Fald delvis kun en hurtigere Udvikling af det, vi dog maatte komme til; men jeg taler om de cirka 11 Millioner Rd., som skulle anvendes til Landforsvaret, og Renten af disse 11 Millioner samt Bedtjeholdsbælsen af de Bærter, som derigjennem blive frembragte, maa regnes med til den forøgede Udgift. Nu har jeg den Tro, at man hvis man vilde gaa den anden af mig omtalte Vej, vilde være i Stand til at bespare paa de aarlige Hæruddgifter omtrent Renten af den Kapital, som der maatte anvendes for at anskaffe de

nødvendige Fæstningsværker. Man vil nu sige: Nu er Du ogsaa gaaet over til den Mening, at man ikke længere skal have almindelig Børnepligt, at Alle ikke skulle uddannes osv. Ja, om man saa vil, er jeg gaaet over dertil; men jeg vil dog gjøre de Herrer opmærksomme paa, at selv nu er der jo ingen Ligelighed. Infanteriet uddannes i 6 Maaneder, Ryttieret i 9 Maaneder, Artilleriet i 5 eller 4 Maaneder osv. osv.; der er saaledes stor Forskel paa Længden af Uddannelsesstiden. Jeg mener, man kunde gaa den Vej, jeg har tilladt mig at antyde, paa en saadan Maade, at dog Alle bleve uddannede, men ganske vist da skulde den Del af Tropperne, som kun skulde ligge bag Fæstningsværkerne og benyttes til at besætte Forterne og Cincerterne med, kun have den aller-nødvendigste Uddannelse i nogle Uger, for at de kunde lære, hvorledes et Sævar ser ud, hvorimod den egentlige Hær, Feltthæren, skulde have en længere Uddannelse og paa en saadan Maade, at den virkelig kom til at svare til sit Navn. Paa dette Stadium af Sagen skal jeg imidlertid ikke nærmere gaa ind derpaa, men jeg vil tillade mig, da Veligheden er der, at gjøre en Bemærkning lige overfor den høie Regjering i dens Hælsed, da jeg ser, at den høie Regjering's Chef er tilstede. Det vil vistnok være vanskeligt for den høie Regjering ret at kunne tydeliggjøre for Representationen, hvad der egentlig har bewirket, at Regjeringens Stilling i finansiell Henseende er saa uldstændig, ikke forandret, men saa fuldstændig modsat af, hvad den var ifjor. Hvorledes var Stillingen ifjor? Ifjor blev der forelagt os en Lov om en Indkomstskat, ikke for at udjævne andre Statter, men for at dække Balancen, ifjor blev der forelagt os Nedsættelser i Toldloven, men de maatte kun gaa igjennem, for saa vidt der blev givet Ekvivalent derfor i Brændevinsafgiftens Forhøielse. Dette var vor Stilling ifjor; den var den Gang saa daarlig, at vi ikke kunde nedsætte Noget i de bestaaende Statter uden Forhøielse paa andre Punkter, ja, at vi behøvede en Indkomstskat — det blev i alt Fald paastaet fra Regjeringens Side — paa ca. 2 Millioner Rd. om Aaret blot for at dække Balancen. Hvorledes er nu Stillingen i Aar? Aar forlanges der ingen Indkomstskat, og jeg er glad derved, jeg er overbevist om, at den heller ikke behøves; men ikke alene det, man byder os endog Nedsættelser til et Beløb af 300,000 Rd. paa Toldloven uden at forlange noget Ekvivalent, man byder os forøgede Udgifter til et Beløb af ca. 300,000 Rd. aarlig paa denne Hærløve, og man siger til os: I kunne meget godt bevilge en extraordinær Udgift af 17½ Millioner, uden at der derfor enten sker nogen Statsforhøielse, eller noget Laan optages. Jeg gad vide, hvorledes Regjeringen vil være i Stand til at forklare os dette. Jeg siger ikke dette, fordi jeg — det har jeg allerede før udtalt — har Noget imod, at man kommer til at bevilge en Sum som denne, naar den blot